

PARLEM DE CUINA

Avui comença la primavera, molts d'anys Virgínia

RECEPTES AMB ESPÀRRECS VERDS

Crec que és la primera vegada que aquesta secció coincideix amb l'inici de la primavera i per a celebrar-ho que res millor que unes receptes fresques i senzilles i realitzades amb espàrrecs verds que ara també n'és el temps. Receptes senzilles, que no per això deixen d'ésser ben gustoses:

Espàrrecs trempats

Ingredients: 3 manats d'espàrrecs 1 dl d'oli d'oliva verjo, 0,5 dl de vinagre i un poc de sal.
Elaboració: Netejau i retireu la part forta dels espàrrecs. Bulliu-los en aigua i sal fins que quedin "al dente". Passau-los a un recipient amb aigua freda per a aturar la cocció i que conservin el seu color verd ben viu. Escorreu-los i trempau els espàrrecs amb l'oli, el vinagre i un poc de sal.

Espàrrecs verds amb panses

Ingredients: 2 manats d'espàrrecs, 3 grells o porros, un poc de julivert, 25 grams de panses, 2 dents d'all, 4 llesques de pa, un poc d'oli i un poc de pa.
Elaboració: Netejau i retireu la part forta dels espàrrecs, posteriorment tallau-los a bocinets petits. Bulliu-los en aigua i sal fins que quedin "al dente". Passau-los a un recipient amb aigua freda per a aturar la cocció i que

conservin el seu color verd ben viu. Escorreu-los bé. Picaeu els porros o els grells, el julivert i l'all i feis un sofregit, amb les panses. Afegiu-hi els espàrrecs i assaoneu-ho tot bé. Apart, torrau el pa i repartiu el sofregit sobre les llesques.
Oliagua amb espàrrecs
Si al sofregit de la recepta anterior li afegiu el brou de coure els espàrrecs es poden fer unes bones sopes per a escaldar unes llesques de sopa torrada.

Espàrrecs verds fregits

Ingredients: 2 manats d'espàrrecs, 400 grams de farina, 1 dl d'aigua, 1 blanc d'ou, 3 dl. d'oli d'oliva verjo, un poc de sucre o mel i un poc de sal.
Elaboració: Netejau i retireu la part forta dels espàrrecs, posteriorment tallau-los a bocinets petits. Bulliu-los en aigua i sal fins que quedin "al dente". Passau-los a un recipient amb aigua freda per a aturar la cocció i que conservin el seu color verd ben viu. Escorreu-los bé. Elaboreu una pasteta per a fregir mesclant la farina, l'aigua, el blanc d'ou i un poc de sal procurant que quedi un poc espessa. Passeu a grapatets els espàrrecs per la pasteta i fregiu-los amb l'oli ben calent. Escorreu-los damunt un paper absorbent i finalment disposeu-los damunt un plat i aboqueu un poc de mel o sucre per damunt.

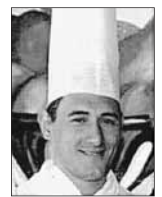
No puc acabar l'article d'aquesta setmana sense desitjar-li i felicitar a la meua esposa, na Virgínia Forteza Prats,

que tal dia com avui compleix anys. Felicitats estimada.

Per cert avui vespre ens anam al teatre i a un hotel i ella no sap res...o almenys fins que llegeixi aquest article.

Juan A. Fernández

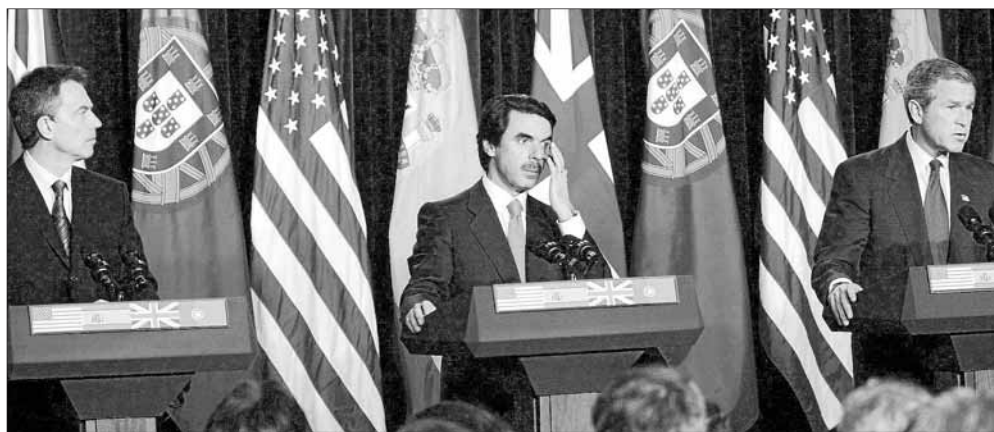

ESPÀI PER A LA REFLEXIÓ

11 de març: 5è aniversari de la barbàrie

Amb aquesta entrada avançada del temps primaveral, no sé si vosaltres, però a mi la mandra m'ha embolcallat d'una manera impetuosa i procur aprofitar al màxim possible el temps de gaudir de l'estimat solell. Malgrat hi hagi situacions que em venen al record que no m'acaben de deixar tenir la pau que realment necessitaria. Quan hem poso a escriure l'article, fa dos dies del 5è aniversari de la major barbàrie terrorista comesa a Europa. Com sabeu, faig menció als atemptats als trens a Madrid l'11 de març que acabà amb la vida de 191 persones, vilment assassinades i més de 1500 ferits. Cada any quan s'acosta el mes de març em ve el mateix sentiment de ràbia, incomprensió i torn a recordar aquella bestiesa. També m'arriba un altre sentiment i és el de decepció, i és per l'actuació de la Comissió que s'encarregà de la investigació de l'atemptat. Sent que varen quedar coses fosques. N'he escrit a altres articles i no em repetiré. Rememorar aquella tragèdia em deixa molt mal cos i no puc amb els actes polítics, quan per un altre costat m'arriba la informació de què cinc anys després, encara hi ha víctimes que no han rebut les indemnitzacions. No sé, en segons quines situacions, on rau la sensibilitat, per la resolució de casos pràctics que haurien d'ésser prioritari. Sé ben segur que hi ha víctimes que varen quedar ben tocades, i no tan sols físicament i algunes amb graus de dependència molt grans, a les quals aquestes indemnitzacions els hi serien com aigua de maig. Per una altra part, no m'hauria d'estranyar ja que després de més de 25 anys de l'afer de l'oli de colza (del que també n'he escrit), a més d'haver-hi víctimes que no han rebut les indemnitzacions pactades, d'altres han mort sense haver-les rebudes i segurament les rebran els seus hereus, si això entra dins de la legalitat. No em direu que no sigui indignant. De segur que tots els polítics cobren puntualment cada mes. Per una altra part, a l'hora d'apropar doblers a diverses entitats bancàries per donar-los suport per la tan

esmentada "crisi" i a segons quins sectors que abans de la concebuda "crisi" s'havien fet d'or, els doblers han agafat la mateixa velocitat que l'AVE per arribar prest a bon port. I aquests doblers, milions d'aquests doblers, han sortit com sempre de les butxaques esquilades dels ciutadans a base d'impostos. Mireu, ja he escrit prou vegades sobre els atemptats que va cometre al-Qaeda i que posa el terrorisme de caire islamita, en el punt de mira dels "creuats" per a l'alliberació d'occident. L'11 S a les torres bessones de Nova York amb més de 3500 assassinats, l'11 M a Madrid, del qual ja he escrit el nombre de víctimes assassinades i ferides i l'11 J a Londres amb 52 assassinats i un gran nombre de ferits, tot formava part de la mateixa trama, on hi incloïa a Bin Laden com a actor del platell. No és casual, que cap dels components de la fotografia de les Azores, que els dugué a emprendre una guerra

absurda i il·legal, passant-se per l'entrefolre les decisions de Nacions Unides i que ja du costat més del milió d'assassinats civils a l'Iraq; doncs cap d'ells sigui encara cap de govern: El primer en caure fou Aznar, el segon Blair i per acabar el trio, no fa poc, el meu amic el zombi Bush. Això sí, han deixat un poble destruït, aniquilat i quan les forces nord-americanes se'n vagin (promesa d'Obama) hi quedarà, a més una guerra civil, una important zona d'Orient desestabilitzada, pegant-se tirs entre les distintes faccions per ocupar el poder. I aquesta és la democràcia que se'ls va exportar, per l'annerot nord-

americà que governava o desgovernava en aquell moment. Quan veig que el tribunal de la Haia, emet ordres de recerca i captura de segons quins elements per crims en contra de la humanitat. Em deman: per què es fan parts i quarts?. Per què es pren un raser distint a l'hora de veure el que han fet mandataris del "primer món"? O tal volta sigui més senzill arreplegar els que han perdut el poder a altres parts i posar-los a retxa?. A vegades em sembla que als tribunals internacionals se'ls hi veu el llautó. Mentre uns se'n poden anar a descansar al seu ranxo de Texas, altres passen pels corresponents judicis. Això, vos puc ben assegurar que a més de decebre'm em posa d'una mala lluna que no puc amb ella. Segueix pensant que els manipuladors i controladors dels mitjans de difusió, ens han intentat fer-nos enviar, i molt més dels que deurien, se'ls han empassades, píndoles daurades, no tan sols sobre els atemptats, sinó sobre moltes altres informacions, sobre les quals si ens fitxéssim una miqueta i no féssim com els ànecs, ens adonariem. Cal estar molt vigilants per a discernir i analitzar la informació-desinformació que moltes vegades ens està arribant. I per desgràcia, hi ha bastant gent que no es pren massa seriosament aquesta molèstia. Per a segons qui, sembla que si ho diu la televisió, va a missa. Diuen, que no hi ha pitjor sord, que el que no vol escoltar. Idó, "qui sigui confrare, que prengui candela". Segur que molts polítics la prendran, ja que se n'adonen de fets que els afecten seriosament, simplement per la premsa. És trist, i sense mofa, tan sols com a metàfora, afirmar que existeixen molts autistes dins d'aquesta classe i d'altres que es passen de vius, dels que escriure en una altra ocasió, quan tingui més noves de la reforma circulatòria de Sóller.

Com avui la neurona no està inspirada com acabar, tanc i fins la propera.

Josep Bonnin

